

“

คุณยายท่านไม่เคยกังวลว่า หลังจาก
ละโลกไปแล้ว ใครจะทำบุญหรือไม่ทำบุญ
อุทิศส่วนกุศลให้ท่าน เพราะท่านตั้งใจทำ
ของท่านเองเต็มที่อยู่แล้ว ใครจะตัดบาตร
กรวดน้ำ อุทิศส่วนกุศลให้ในภายหลัง
อย่างไรหรือไม่ก็แล้วแต่ ตอนนี้ทำด้วยมือ
ตัวเองให้เต็มทีก่อน ถ้าใครจะทำให้ในภายหลัง
ก็ถือว่าเป็นของแถม

”

ทำบุญเต็มได้ด้วยตัวเอง

เพื่อนรักของผู้เขียนอีกคนหนึ่ง เป็นผู้อำนวยการสถานีทดลองพืชไร่อยู่ต่างจังหวัด มีหน้าที่ราชการยุ่งเหยิงมาก แต่รักการทำบุญเป็นชีวิตจิตใจ จึงให้เงินคนงานที่มารับใช้ในบ้านไว้ก้อนหนึ่งแล้วสั่งว่าให้ไปซื้ออาหารอย่างดีถวายพระที่บิณฑบาตผ่านหน้าบ้านพักข้าราชการให้ได้ทุกวัน ส่วนตัวเองรีบไปที่สำนักงานแต่เช้ามืด ไปชงกาแฟกินแล้วเตรียมเรื่องที่จะพูดหน้าแถวคนงาน ซึ่งที่สถานีทดลองแห่งนั้นมีธรรมเนียมปฏิบัติว่า คนงานทุกคนต้องมาเข้าแถวหน้าเสาธงเพื่อฟังคำสั่งงานก่อนแยกย้ายไปทำงานในแต่ละแผนก

เพื่อนที่เป็นผู้อำนวยการคนนี้จะใช้เวลาประมาณ ๕ ถึง ๑๐ นาที
เล่าธรรมะเรื่องมงคลชีวิตให้คนงานฟัง แล้วเตือนให้ใช้เป็น
หลักในการทำงานและดูแลคนในครอบครัว

เพื่อนมาเล่าให้ฟังว่า เด็กคนงานที่มารับใช้ในบ้านคนนี้
ตั้งใจซื้ออาหารอย่างดีมาตักบาตรพระทุกวัน บางวันก็มา
บอกว่าลงมือทำอาหารเอง ก็ชมเชยให้กำลังใจเขาทุกครั้ง
ที่เขาบอก วันหนึ่ง ในอีกหลายเดือนต่อมา ผู้เขียนมีธุระไป
พักค้างคืนที่บ้านเพื่อนคนนี้ ตอนเช้ามีด ผู้เขียนลุกขึ้นมานั่ง
สมาธิ ได้ยินเสียงเพื่อนรีบลุกจากที่นอนก็คิดสงสัยว่า ‘อะไร
จะขยันทำงานขนาดนั้น’ ก็เลยหลับตาถามตามที่เกิดขึ้นใจ

เพื่อนตอบว่า “เปล่าหรอก จะไปเตรียมอาหารตักบาตร”
ก็เลยลืมตาถามว่า “เฮ้อ..ไม่ได้ให้เด็กตักบาตรให้แล้วรี?”
เพื่อนตอบอูบอับจับความได้ว่า “กลัวชาติหน้าเกิดเป็นคนรับ
ใช้ในบ้านคนรวย”

วันนั้น หลังจากช่วยกันตักบาตรเสร็จแล้ว เพื่อนจึงขยาย
ความให้ฟังว่า วันหนึ่งขณะกราบพระเดชพระคุณหลวงพ่
อัมมชโย อยู่กับเพื่อนในกลุ่มผู้นำบุญด้วยกัน พระเดช
พระคุณหลวงพ่อดลล่อยๆ ขึ้นมาว่า “ระวังเนื้อ ให้คนรับใช้
ตักบาตรให้ เดี่ยวเจ้าของบ้านจะกลายเป็นคนรับใช้”

“เราได้ยินแล้วเสียวสันหลังวาบเลย คราวนี้ไม่เอาแล้ว
ต้องทำเองกับมือทุกบุญ...”

หลังจากนั้นเพื่อนคนนี้จะถวายปัจจัย ถวายของกับพระ
เดชพระคุณหลวงพ่อกับพระทุกรูปด้วยมือตนเองทุกครั้ง ไม่

จำเป็นจริงๆ จะไม่ฝากใครไปถวายเลย

เรื่องทำบุญด้วยตนเองนี้ คราวหนึ่ง พระเดชพระคุณ หลวงพ่อทัตตชีโวเล่าถึง ความตั้งใจในการทำบุญของคุณ ยายอาจารย์ ไว้ในการเทศน์อบรมอาสาสมัครฝ่ายวิชาการ อาศรมบัณฑิต ณ ศูนย์สัมมนาปฏิบัติธรรม เมืองแก้วมณี จังหวัดปทุมธานี ผู้เขียนจดบันทึกคำพูดของท่านไว้ มีใจความตอนหนึ่งว่า

“...ลูกเอ๊ย...จำเอาไว้ก็แล้วกันว่า การทำบุญต้องทำด้วยตัวเอง จึงจะได้ผลเต็มที่ ถ้าคนอื่นทำให้ เราก็ได้แต่อนุโมทนา มันได้บุญอย่างมากก็แค่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของที่เราทำเอง เพราะฉะนั้น ตอนที่ยังมีเรี่ยวมีแรงต้องรีบทำเข้า อยากจะได้บุญอะไร ก็รีบทำไปเถอะ ใครอื่นจะทำ หรือไม่ทำด้วย ก็ช่างเขาเถิด

คุณยายท่านไม่เคยกังวลว่า หลังจากละโลกไปแล้ว ใครจะทำบุญหรือไม่ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ท่าน เพราะท่านตั้งใจทำของท่านเองเต็มที่อยู่แล้ว ใครจะดักบาตรกรวดน้ำ อุทิศส่วนกุศลให้ในภายหลังอย่างไรหรือไม่ก็แล้วแต่ ตอนนี้ทำด้วยมือตัวเองให้เต็มที่ก่อน ถ้าใครจะทำให้ในภายหลังก็ถือว่าเป็นของแถม อย่างนี้ง่ายดี ถือว่าไม่ประมาท...”

วันเสาร์ที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙

ณ ศูนย์สัมมนาปฏิบัติธรรม เมืองแก้วมณี จังหวัดปทุมธานี